

บทเรียนพระคัมภีร์ สำหรับเด็ก

พระเยซูคริสต์และพันธกิจ

ช่วงหลังของพระองค์

7 บทเรียน

7 บทเรียน

- 1 พระเยซูทรงห้ามพายุ
- 2 การเปลี่ยนแปลงพระกายของพระเยซู
- 3 พระเยซูรักษาคนโรคเรื้อน
- 4 ลาซารัสกับเศรซลี
- 5 ขุนนางหนุ่ม
- 6 ศักดิ์เคียส
- 7 สหายของพระคริสต์ที่เบธานี

บทเรียนที่ 1 “พระเยซูทรงห้ามพายุ”

มัทธิว 8:23-27; มาระโก 4:36-41; ลูคา 8:22-25

รูป CD 1-1: พระเยซูทรงบรรทมอยู่บนเรือ

พระเยซูคริสต์กับเหล่าสาวกกำลังพากันข้ามทะเลสาบกาลิลี พระเยซูทรงไปอยู่ตอนท้ายเรือและเอนตัวลงพักผ่อน พระองค์ทรงเหนื่อยมากจนกระทั่งหลับสนิทไปลมทะเลพัดโชยมาอ่อนๆ คลื่นทะเลก็สงบ จะมีฟองคลื่นเล็กๆ ที่กระทบกับด้านข้างของเรือขณะที่กำลังเคลื่อนที่ไปข้างหน้า บรรยากาศตอนนั้นสบายและเหมาะที่ทุกคนจะพักผ่อนจากการงานที่พวกเขาได้ทำกันมาทั้งวัน

แต่ทันใดนั้นเอง อากาศที่เย็นสบายก็เปลี่ยนแปลงไป กระทั่งหัน โดยที่ไม่มีใครคาดคิดมาก่อน คลื่นตื้นๆ ที่กระทบกับด้านข้างของเรือก็กลายเป็นม้วนตัวโตเหมือนกับว่ามันกำลังโกรธอย่างรุนแรง สายลมที่พัดเบาๆ ก็เปลี่ยนเป็นพายุลมที่รุนแรง พวกสาวกรู้ดีว่ากำลังเผชิญหน้ากับพายุร้ายที่อาจจะทำให้เรือล่มจนจมหมดได้

รูป CD 1-2: พายุรุนแรงขึ้น

ลมพัดแรงขึ้นและแรงขึ้นเรื่อยๆ ลมก็ช่วยคลื่นพุงตัวของมันขึ้นจนน้ำสามารถกระเด็นโถมเข้ามาในเรือน้อยได้ เสียงฟาร์องและฟ้าแลบแปลบปลาบดังอยู่ทั่วทะเลกาลิลี

ถึงแม้ว่าเหล่าสาวกส่วนมากจะเป็นชาวประมง พวกเขาได้ออกเรือจับปลามากมายแล้วและเคยพบกับพายุกลางทะเลจนชิน แต่ครั้งนี้มันทำให้พวกเขาใกล้ตายกันเหลือเกิน พายุครั้งนี้ใหญ่ยิ่งและแรง ทุกคนต่างก็กลัวกันอย่างที่สุด ชีวิตของคนบนเรือกำลังอยู่ในอันตราย ไม่มีใครสักคนที่สามารถจะออกจากเรือไปขอความช่วยเหลือจากฝั่งได้ ต่างคนต่างก็พากันดึงสายกระโดงเรือ พยายามหันหัวเรือให้ตรง ทุกคนช่วยกันพุงตัวเรือไว้ไม่ให้ล่ม

ทันใดนั้นเอง! มีอะไรบางอย่างที่พวกเขาเพิ่งจะคิดได้ "พระเยซูอยู่กับเรานี้!" "แต่ว่าพระองค์อยู่ไหนล่ะไม่เห็นมาช่วยเราวิดน้ำดั่งเส้าเรือเลย?" "โน้นจ้ะ! พระองค์ยังหลับอยู่เลย-ข้าไม่อยากเชื่อเลยนะเนี่ย พระองค์ไม่ห่วงเราเลย เราจะถูกพัดตายอยู่แล้ว!"

พวกเขาสาวกริบช่วยกันปลุกให้พระองค์ตื่น ต่างตะโกนโวยวายเรียกชื่อพระองค์ให้รู้สึกตัวเมื่อพระเยซูตื่นแล้วพวกเขาสาวกก็ต่อว่าพระองค์ "พระองค์ทำไมไม่ห่วงใยไม่ช่วยพวกเราเลย พวกเราจะจมน้ำตายอยู่แล้ว!"

รูป CD 1-3: พระเยซูทรงห้ามพาย

จากนั้นพระเยซูก็ทรงยืนขึ้นบนเรือท่ามกลางพายที่พัดรุนแรง ท่ามกลางคลื่นยักษ์ที่ม้วนตัวสูงขึ้น ท่ามกลางเสียงฟ้าคะนองอย่างน่ากลัว พระองค์ตรัสว่า "จงนิ่งและสงบเสีย" ทันใดนั้นเองพายุนั้นก็หยุดสนิททันที ทั้งลม ทั้งคลื่น ทั้งเสียงต่างๆ ทุกสิ่งต่างเจียบสงบเหมือนกับไม่มีอะไรเกิดขึ้นเลย

พระเยซูทรงหันมาตรัสกับเหล่าสาวกว่า "ทำไมพวกท่านถึงกลัวนัก พวกท่านไม่มีความเชื่อหรือ?" ไม่มีใครสักคนที่ตอบคำถามของพระเยซู ต่างคนต่างกระซิบกันว่า "ท่านผู้นี้เป็นใครหนอ ถึงมีฤทธิ์อำนาจทำได้ขนาดนี้ แม้แต่ลมและทะเลก็เชื่อฟังท่าน"

ไม่น่าแปลกใจที่พวกสาวกจะพากันตะลึงในฤทธิ์อำนาจของพระเยซู! เพราะเขาไม่เคยเห็นใครที่ทำได้แบบนี้มาก่อน พระเยซูแค่พูดเท่านั้น เหมือนกับตอนที่พระองค์ทรงสร้างโลก เพียงแค่พระองค์พูดเท่านั้น ทุกสิ่งก็ปรากฏขึ้นมาอย่างอัศจรรย์ตามคำสั่งของพระองค์

แม้แต่วันนี้ถึงแม้ว่าพระองค์จะไม่ได้มาขึ้นอยู่กับเราที่นี่ แต่พระองค์ก็ยังคงมีฤทธิ์อำนาจพระองค์พูดกับเราเสมอ ผ่านทางพระคัมภีร์ว่า "อย่ากลัว" เมื่อเราเดือดร้อนหรือเป็นทุกข์เราต้องเชื่อมั่นในพระองค์ว่าพระองค์จะทำให้สงบและช่วยเราผ่านพ้นปัญหานี้ไปได้ ไม่ว่าจะเป็นความกลัว, ความเหงา, ความเสียใจ, ความเหนื่อยยาก, ไม่มีคนเข้าใจ, ไม่มีเพื่อนเล่น หรือแม้เมื่อเรารู้สึกกลัว เราสามารถบอกกับพระองค์ได้ว่า "พระเจ้า ช่วยหนูด้วย!" และพระองค์สัญญาว่าพระองค์จะช่วยคนที่ร้องขอให้พระองค์ช่วย

บทเรียนที่ 2 “การเปลี่ยนแปลงพระกายของ พระเยซู”

มัทธิว 16:13-20, 17:1-19; มาระโก 8:27-30, 9:2-10;
ลูกา 9:18-20, 28-36

รูป CD 2-1: ค่ายอมรับของเปโตร

ในเวลา queพระเยซูยังอยู่บนโลกนี้ เมื่อมีคนมองดูพระองค์ ไม่มีใครสามารถบอกได้หรือรู้ว่าพระองค์เป็นพระเจ้า เพราะพระองค์ก็ดูเหมือนผู้ชายธรรมดาทั่วไป พระเยซูไม่ได้แต่งตัวเหมือนกษัตริย์ ไม่ได้สวมมงกุฎหรืออยู่ในวังสวยๆ แต่หลายคนก็รู้ได้แน่นอนว่าพระองค์ไม่ใช่แค่ผู้ชายธรรมดา เพราะคำสอน, คำพูด, และการกระทำของพระองค์นั้นมีฤทธิ์อำนาจแตกต่างจากคนอื่น พระองค์สมบูรณ์แบบ พระองค์ไม่เคยทำบาปผิดเลย

อยู่มาวันหนึ่งพระเยซูถามพวกสาวกว่า “คนอื่นเขาพูดว่าเราเป็นใคร?” พวกเขาก็ตอบว่า “บางคนพูดกันว่าพระองค์เป็นยอห์นผู้ให้บัพติศมา, บางคนก็บอกว่า เป็นเอลียาห์ บางคนก็บอกว่า เป็นผู้เผยพระวจนะที่ฟื้นคืนจากความตายมา” พระเยซูจึงตรัสถามต่อไปว่า “แล้วพวกท่านว่าเราเป็นใคร” เปโตรตอบว่า “พระองค์คือพระคริสต์ พระบุตรของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่”

พระเยซูพอพระทัยในคำตอบของเปโตรมาก เพราะเปโตรรู้จักความจริงและยอมรับด้วยปากของเขาเอง หลายคนคิดว่าพระเยซูเป็นแค่ครูสอนที่ดี หรือคนที่ชอบช่วยเหลือผู้อื่น แต่ถ้าเขาไม่ยอมรับว่าตัวเองเป็นคนบาปและพระเยซูคริสต์เป็นพระบุตรของพระเจ้า เขาก็จะรอดจากนรกไม่ได้เลย

จากนั้นพระเยซูก็บอกกับเหล่าสาวกว่าพระองค์ต้องไปที่กรุงเยรูซาเล็ม เพื่อจะยอมตายสำหรับไถ่บาปของคนทั้งปวง แล้วจะฟื้นคืนชีพในวันที่สาม เปโตรตกใจมาก รีบบอกว่า “ขออย่าให้เป็นอย่างนั้นเลย พระองค์จะต้องไม่ตาย!” แต่พระเยซูได้กล่าวตักเตือนเปโตรที่ไม่ยอมให้พระองค์ทำตามน้ำพระทัยของพระบิดา เพราะว่าพระองค์ต้องตายเพื่อจะสามารถไถ่บาปให้แก่เราทุกคนได้

รูป CD 2-2: พระเยซูพาเปโตร, ยอห์น และยากอบ ขึ้นไปบนภูเขาสูง

หกวันต่อมาหลังจากที่พระเยซูทรงคุยกับเหล่าสาวก พระองค์ก็พาเปโตร, ยอห์นและยากอบขึ้นไปยังภูเขาสูงแห่งหนึ่งเพื่ออธิษฐาน บนภูเขาส่งนั้นพวกเขามองเห็นวิอันสวยงามด้วย ทั้งต้นไม้ ทุ่งหญ้าและสวนองุ่นที่อยู่ข้างล่าง เมื่อพวกเขาขึ้นไปถึงแล้วพระเยซูก็ทรงหยุดเดิน เหล่าสาวกก็หยุดพักเหนื่อยด้วย ทุกคนเหนื่อยจนเผลอหลับไป ยกเว้นแต่พระเยซูเท่านั้น

รูป CD 2-3: พระเยซูทรงเปลี่ยนแปลงพระกาย

พระเยซูไม่ได้เหนื่อยจนเผลอหลับไป พระองค์ทรงคุกเข่าลงอธิษฐานคุยกับพระบิดา หลายต่อหลายครั้งที่เราเห็นในพระคัมภีร์กล่าวถึงพระเยซูทรงอธิษฐานต่อพระบิดา ซึ่งทำให้เราทั้งหลายรู้ว่าเราจำเป็นต้องอธิษฐานเหมือนกัน และฟังเสียงตรัสของพระบิดาเจ้าเมื่อเราอ่านพระคัมภีร์

เนื่องจากเหล่าสาวกง่วงมากจนลืมตาแทบไม่ขึ้น ทำให้พวกเขาเกือบจะพลาดเหตุการณ์อันสำคัญที่เกิดขึ้นในวันนั้นไป พวกเขาเคยเห็นพระเยซูชูธิษฐานมาก่อน แต่ไม่เหมือนครั้งนี้ ทันใดนั้น ขณะที่พวกเขาพยายามลืมตาขึ้น มองดูพระเยซูคริสต์ พวกเขาก็เห็นพระพักตร์ของพระองค์ ส่องแสงสว่างเหมือนดวงอาทิตย์ และทั้งร่างกายของพระองค์ด้วย ขาวสว่างจนแทบตา พระเยซูดูเหมือนกษัตริย์ที่มากด้วยสง่าราศีและพระสิริ พระองค์ทรงพระสิริเหมือนกับพระเจ้า

รูป CD 2-4: โมเสสกับเอลียาห์ปรากฏต่อพระองค์

และทันใดนั้นเองพวกสาวกก็เห็นบางอย่างที่น่าพิศวง ยิ่งขึ้น ตอนนี้ทุกคนตาสว่างหมดแล้ว! มีชายสองคนกำลังยืนสนทนากับพระเยซู คือโมเสสและเอลียาห์ ชายทั้งสองคนนี้เคยอาศัยรับใช้พระเจ้าอยู่บนโลก ก่อนที่พระองค์จะทรงรับเขาทั้งสองไปอยู่สวรรค์ พวกเขาสถนาอยู่กับพระเยซูเรื่องการถูกตรึงของพระองค์ที่กรุงเยรูซาเล็ม ซึ่งเป็นเรื่องที่พระเยซูเคยบอกกับเหล่าสาวกมาก่อนแล้ว - และด้วยความรู้สึกที่พระองค์ทรงรักเราผู้เป็นคนบาป พระองค์จึงทรงยอมทนทุกข์ยอมตายเพื่อเรา

ขณะที่โมเสสกับเอลียาห์ยืนอยู่กับพระเยซูนั้น เปโตรรู้สึกสับสนไม่รู้ว่าพูดอะไรดี แต่เขาก็พูดออกไปโดยไม่คิดว่า "อาจารย์ครับ พวกเราอยู่ที่นี้ก็ดีแล้ว! ให้เราทำเพิงพักสามหลังสำหรับพวกท่านคนละหลัง" เปโตรพูดเพราะเขาไม่อยากอยู่เจียบๆ แต่เขาไม่ทันคิดว่านี้เป็นช่วงเวลาพิเศษ เขาควรจะอยู่นิ่งเจียบและคอยฟังมากกว่า พระเยซูคริสต์ไม่ได้ทรงตรัสตอบเปโตร

ขณะที่เปโตรพูดนั้นก็มียกลุ่มเมฆสดใสมาบังล้อมตัวทุกคนไว้ และมีเสียงดังตรัสจากฟ้าสวรรค์ว่า "นี่คือบุตรองค์เดียวของเรา เราพอใจในตัวท่านมาก จงฟังเสียงของท่านเถิด" พระบิดาทรงหมายถึงพระเยซูคริสต์ พวกสาวกต่างซบหน้าลงถึงดินด้วยความกลัวจนตัวสั่น พระเยซูทรงเข้ามาแตะจับพวกเขาอย่างอ่อนโยน "อย่ากลัวเลย ลูกขึ้นเถิด" พระองค์ทรงปลอบโยนเหล่าสาวกที่กำลังกลัวด้วยความหวงใย

รูป CD 2-5: พระเยซูทรงอยู่แต่ลำพัง

เมื่อพวกเขาทั้งสามลุกขึ้นมองดูรอบๆ อีกครั้ง โมเสสและเอลียาห์ก็หายไปแล้ว เหลือแต่พระเยซูเพียงลำพัง พระเจ้าต้องการให้เราทราบว่าพระเยซูเท่านั้นที่ทรงยิ่งใหญ่และทรงอยู่เป็นพระเจ้าเที่ยงแท้รันดร์ ไม่มีใครจะสำคัญกว่าพระองค์ทั้งในพระคัมภีร์หรือในโลกนี้

เหล่าสาวกไม่เคยลืมสิ่งที่ตนได้เห็นบนยอดภูเขาเหล่านั้นเลย หลายปีต่อมาเมื่อยอห์นแก่ชราแล้ว เขาได้เขียนไว้ในจดหมายของตนว่า *"...เราเห็นพระสิริของพระองค์"* (ยน. 1:14) เปโตรเองก็เขียนบันทึกถึงเสียงตรัสจากฟ้าสวรรค์ในครั้งนั้นคือ *"เมื่อพวกเราอยู่กับพระองค์บนภูเขาศักดิ์สิทธิ์"* (2 ปต. 1:8) ตลอดชีวิตของพวกเขา เหตุการณ์ครั้งนั้นเป็นสิ่งที่ไม่สามารถเปรียบกับอะไรได้เลย

หลังจากนั้นทุกคนก็กำลังเดินลงมาจากภูเขา พระเยซูได้ทรงสั่งห้ามไม่ให้เขาบอกเรื่องนี้แก่ผู้ใด จนกว่าพระองค์จะฟื้นขึ้นมาจากความตาย ทุกคนต่างก็เชื่อฟังพระองค์

วันหนึ่งที่สวรรค์เราจะได้เห็นพระเยซูด้วยตาของเราเองที่นั่น พร้อมทั้งเห็นโมเสส, เอลียาห์และเหล่าผู้เชื่อคนอื่นๆ มากมายในพระคัมภีร์ ทุกคนจะพากันสรรเสริญนมัสการ และขอบคุณพระเจ้าด้วยความยินดี

บทเรียนที่ 3 พระเยซูคริสต์รักษาคนโรคเรื้อน

มัทธิว 8:2-4; มาระโก 1:40-45;

ลูกา 5:12-14, 17:11-19

รูป CD 3-1: พระเยซูคริสต์รักษาชายโรคเรื้อน ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับโรคเรื้อน

ในสมัยพระคัมภีร์ คนยุคนั้นกลัวติดโรคเรื้อนจากคนอื่นมากที่สุด เพราะเชื่อโรคเรื้อนนั่นเป็นเหตุทำให้ร่างกายได้รับความทุกข์ทรมานอย่างมาก มันทำให้ร่างกายของมนุษย์ที่เป็นทั้งนิ้ว, มือ, แขน, ขา, หน้าตาค่อยๆ บิดเบี้ยวเน่าผิตรูปหลุดออกมา เชื่อโรคนี้จะค่อยๆ กัดกินร่างกายของผู้ป่วยทีละนิดๆ คนที่ติดโรคเรื้อนจะทรมานมาก บางครั้งโรคนี้จะกินที่เท้าก่อน ทำให้ผู้ป่วยต้องคลานแทนเดิน แต่ไม่นานขาของเขาจะค่อยๆ ถูกกัดแทะไปด้วยร่างกายทุกส่วนจะหายหรือหลุดไปในที่สุด และที่แย่มากๆ ก็คือไม่มีหมอคนไหนหรือยาอะไรในสมัยนั้นจะรักษาให้หายได้

ในสมัยนั้นไม่มีโรงพยาบาลหรือสถานรักษาโรคเรื้อนเหมือนในสมัยของเรา ไม่มียาที่จะช่วยให้เขาสบายขึ้นได้ และกฎหมายของชาวยิวคือคนที่เป็โรคเรื้อนต้องถูกขับไล่ออกจากครอบครัว, จากหมู่บ้าน เพื่อป้องกันไม่ให้ติดคนอื่น ถ้าคนโรคเรื้อนเห็นคนที่สบายดีเดินมาทางที่เขาอยู่เป็นกฎหมายที่คนโรคเรื้อนนั้ต้องตะโกนว่า "มลทิน (สกปรก) มลทิน" เป็นการเตือนคนที่กำลังเดินมาทางนั้นให้ไปทางอื่น แต่ถ้าคนป่วยนั้นไม่ตะโกนออกมา และคนที่สบายดีรู้ทีหลัง เขาสามารถหยิบก้อนหินขว้างคนโรคเรื้อนนั้ให้ถึงตายได้

โรคเรื้อนเป็นสิ่งที่ทรมานมาก-มีความเจ็บปวดทั้งกายและใจ

ชายโรคเรื้อนมาหาพระเยซู

วันหนึ่งขณะที่พระเยซูกำลังเทศนาอยู่ที่เมืองกาลิลี มีชายโรคเรื้อนคนหนึ่งมาหาพระองค์ ทุกคนที่กำลังอยู่กับพระเยซูต่างพากันโกรธและกลัวติดโรคมาก ชายคนนั้นทรุดตัวลงอ้อนวอนพระองค์ สรรเสริญพระองค์ และกล่าวว่า "ข้าแต่พระองค์ ขอพระองค์ทรงโปรดรักษาข้าพระองค์ให้สะอาดด้วยเถิด" พระเยซูมองดูชายคนนั้นด้วยความรัก และเมตตาเขา พระองค์ก็ลงไปหาเขาพร้อมกับสัมผัสที่ร่างกายชายโรคเรื้อนตรัสว่า "เราต้องการรักษาให้ท่านหายสะอาด" พระเยซูไม่เพียงแค่อวดอย่างอ่อนโยนกับเขา แต่พระองค์ทรงสัมผัสร่างกายอันไม่สะอาดของเขาด้วย

ผู้คนมากมายที่นั่นต่างพากันตกตะลึงที่เห็นพระองค์ทำเช่นนั้น เพราะพวกเขาไม่มีสักคนที่จะยอมจับหรืออยู่ใกล้ขนาดนั้นกับคนโรคเรื้อน ต่อให้เอาเงินมากมายมาแลกก็ไม่ยอมแน่ เพราะการสัมผัสเพียงครั้งเดียวก็ทำให้ติดโรคได้ แต่พระเยซูไม่กลัวโรคเรื้อนนั่นเลย เมื่อพระองค์ทำดังนั้นชายโรคเรื้อนผู้น่าสงสารก็หายสะอาดทันที เมื่อพระเยซูตรัสให้เขาหายสะอาด เขาก็สบายดี เชื้อโรคก็หมดไป! และชายคนนั้นก็สามารถกลับบ้านไปหาเพื่อนและครอบครัวของเขาเหมือนเดิม เขาดีใจมากที่สุด ตื่นเต้นเหลือเกินที่ตัวเองหายสะอาดแล้ว เขาออกไปร้องสรรเสริญพระเจ้าด้วยความยินดี ผิวหนังของเขาเกลี้ยงสะอาดเหมือนคนธรรมดา

ในธรรมเนียมปฏิบัติของโมเสส พระเจ้าได้บัญชาแก่คนที่หายจากโรคเรื้อนไปแสดงตัวแก่ปุโรหิตเพื่อตรวจดูว่าเขาสะอาดจริงๆ หายจากโรคจริงหรือไม่ ถ้าคนนั้นหายจริงๆ ปุโรหิตก็จะประกาศให้ทุกคนทราบว่าเขาหายแล้ว เพื่อทุกคนจะได้หายกังวล หลังจากนั้นคนที่หายก็จะถวายเครื่องบูชาขอบคุณแต่พระเจ้า

พระเยซูตรัสบอกชายคนนั้นว่า "ไปแสดงตัวแก่ปุโรหิตให้เขาตรวจเจ้า" พระเยซูอยากให้ชายคนนั้นทำในสิ่งที่ถูกต้องในกฎของโมเสส แล้วเขาก็ไปตามที่พระองค์บอก

รูป CD 3-2: ชายที่หายโรคประกาศแก่ทุกคน

ชายที่หายโรคเริ่มรู้สึกตื่นเต้นยินดี และมีความสุขอย่างมาก เขาบอกแก่ทุกคนในสิ่งที่เกิดขึ้น ในสิ่งที่พระเยซูทำเพื่อเขา เขาบอกแก่เพื่อนๆ แล้วเพื่อนก็บอกต่อคนอื่นไป จนผู้คนรู้เรื่องนี้มากมาย ชาวแพร์ กระจาย ทุกคนพูดถึงแต่สิ่งอัศจรรย์ที่พระเยซูทำนี่

รูป CD 3-3: ประชาชนมาหาพระเยซูจากทุกที่

ชาวการรักษาโรคเริ่มให้หาย ได้นำฝูงคนมากมายมาเพื่อพบกับพระเยซู ดังนั้นพระองค์จึงประทับอยู่ในเมือง และทุกวันก็มีคนจากทั่วสารทิศมาฟังพระองค์สั่งสอนเสมอ

รูป CD 3-4: โรคเรื้อนและความบาป

ในพระคัมภีร์โรคเรื้อนจะถูกเปรียบเหมือนกับความบาป เพราะบาปไม่สะอาดและลุกลามได้อย่างรวดเร็วเหมือนโรคเรื้อน คนที่เป็นโรคเรื้อนต้องถูกแยกออกจากสังคม เพราะว่ามันติดต่อให้กับคนอื่นได้ ถึงแม้ว่าเมื่อเริ่มต้นจะมีเชื้อเล็กน้อย แต่ต่อมาเชื่อนั้นจะกัดกินร่างกายทำให้คนนั้นขาดวัน, แขนด้วน, ตาบอดและพิการไป เมื่อเปรียบกับความบาป เรารู้ว่ามนุษย์ทำบาปเสมอ ความบาปของเราหลายครั้งทำให้คนอื่นทำตามเราด้วย เหมือนถ้ามีผลไม้เน่า 1 ลูกในถุงอีกไม่นานถ้าเราปล่อยไว้ผลไม้ทุกลูกนั้นก็จะเป็นไปตามด้วย

นักเรียนอาจจะเริ่มคิดว่าทำความผิดนิดเดียว เช่นแอบกินขนมโดยไม่ขออนุญาต แต่บาปนั้นจะโตขึ้นลุกลามติดเป็นนิสัยของเขา อีกไม่นานเราจะเริ่มโกหก ถ้าคนนั้นไม่กลับใจก็จะโกหกครั้งต่อๆ ไปทำให้เรื่องนั้นแย่ขึ้นอีก และในอนาคตเราก็จะขโมยสิ่งที่ใหญ่กว่าขนม ความบาปขยายติดต่อได้เหมือนโรคเรื้อน เริ่มต้นเล็กน้อย แต่จะขยายใหญ่ขึ้นในตัวของเรา ในชีวิตของเรา

โรคเรื้อนนั้นทำให้เราต้องแยกออกจากคนอื่นด้วย คนเป็นโรคนี้ต้องออกจากบ้าน ออกจากคนที่เขารัก จากเพื่อน จากงาน คนที่เป็นจะมีความทุกข์ทรมานมาก ไม่มีความสุข เหนงา ไม่มีโอกาสคุยกับคนที่ปรกติ และความบาปก็แยกมนุษย์ออกจากพระเจ้าเช่นกัน อีซยาห์พูดไว้ว่า"ความชั่วร้ายของเราแยกเราออกจากพระเจ้า ความบาปของเราก็ทำให้พระเจ้าต้องซ่อนพระพักตร์ของพระองค์จากเรา" ถ้าเรายอมให้ความบาปอยู่ในจิตใจของเรา เราก็จะไม่มีสัมพันธภาพกับพระเจ้า และคนที่ไม่ยอมรับพระเจ้าให้เป็นผู้ล้างความผิดบาปของตน คนนั้นก็จะต้องถูกแยกจากพระเจ้านิรันดร์

ในสมัยก่อนไม่มีหมอ ไม่มียา ไม่มีโรงพยาบาลที่จะรักษาโรคเรื้อน คนที่เป็นก็จะตายในที่สุด แต่พระเยซูทรงช่วยได้ พระองค์ช่วยชายคนนั้นแล้ว ความบาปก็ไม่มีใครช่วยเรา มีแต่พระเยซูเท่านั้นที่สามารถทรงช่วยเราได้เช่นกัน เพราะพระองค์ตายบนไม้กางเขน พระองค์ให้ความรอดกับเราฟรีๆ ถ้าเพียงแต่เราวางใจในพระองค์ให้ชีวิตนิรันดร์ เราก็จะได้ไปสวรรค์กับพระองค์ และถึงแม้ว่าเราทำบาปหลังจากนั้น ใน 1 ยอห์น 1:9 บอกว่า ถ้าเราเสียใจและขอโทษพระเจ้า พระองค์ก็ทรงอภัยให้

รูป CD 3-5: พระเยซูทรงรักษาคนโรคเรื้อนสิบคน

วันหนึ่งขณะที่พระเยซูกำลังเดินทางจากกาลิลีไปกรุงเยรูซาเล็ม มีคนโรคเรื้อนสิบคน มาดักรอพบพระองค์ที่กลางทาง พวกเขาดูน่าเกลียดมาก โรคเรื้อนนั่นได้กัดกินร่างกายของเขาทุกคน ทั้งสิบคนนั้นมาอยู่ต่อหน้าพระเยซู พระองค์มองดูพวกเขาด้วยความสงสารอย่างที่สุด ทั้งเสื้อผ้าของพวกเขาก็ขาดและดูสกปรก ผมก็รุงรังหนวดเคราขึ้นมีคราบน้ำลายและหนองไหลเประอยู่ ตาของพวกเขาก็แห้งแล้ง ใบหน้าซุบซิด ร่างกายเต็มไปด้วยแผล และที่แย่ที่สุดพวกเขาโศกเศร้า/ไร้ความหวัง ตอนนี้ก็มีเพียงพระเยซูเท่านั้น และพระองค์ก็ไม่ได้หันหลังให้แก่พวกเขา หรือไล่เขาไปให้ไกลๆ พระองค์รู้จักความเจ็บปวดนั้นดี ทรงมีความรักที่จะช่วยทุกคน พระองค์ตรัสว่า "เราได้ยินคำขอของพวกท่านแล้ว จงไปแสดงตัวแก่ปุโรหิต" น่าแปลกใจ! ชายทั้งสิบคนคิดว่าพระเยซูจะสัมผัสตัวเขาเหมือนกับคนก่อน แต่พระองค์ไม่ได้ทำตามที่เขาคิดไว้ พระองค์ทรงบอกคนเหล่านั้นให้ไปแสดงตัวกับปุโรหิตเท่านั้น แต่พวกเขาก็เข้าใจความหมายของพระองค์ ว่าจะต้องกลับไปให้ปุโรหิตตรวจตัวก่อน เพื่อปุโรหิตจะประกาศว่าเขาหายสะอาดจากโรคเรื้อนแล้ว

อาจจะมีคนในพวกนั้นพูดว่า "เราเข้าไปในเมืองไม่ได้หรอก ถ้าเราเจอคนเขาก็จะเอาก้อนหินขว้างเราจนตายแน่" แต่มีคนหนึ่งตอบว่า "พระองค์สั่งให้เราไป เราก็ต้องเชื่อฟังถ้าเราอยากหายดี" ดังนั้นพวกเขาตัดสินใจที่จะไปด้วยกัน ขณะที่กำลังเดินไปนั้นต่างก็พยายามให้กำลังใจซึ่งกันและกันไม่ให้กลัว หันใดนั่นเอง มีคนหนึ่งตะโกนออกมาดังๆ ว่า "ดูซิ! ข้ามองเห็นชัดเจนเลย" เขาเอามือจับตาของตนเอง เขาไม่อยากเชื่อเลยว่ามันเป็นความจริง เขาตะโกนออกมาอีกว่า "ข้าเห็นแล้ว! ข้าเห็นชัด ข้าเห็นท้องฟ้า ข้าเห็นต้นไม้ ข้าเห็นพวกเจ้าทั้งหมด ข้าหายแล้ว!"

อีกคนหนึ่งก็ร้องออกมาเหมือนกัน "ข้าด้วยฯ! ดูผิวข้า
ซี ข้าก็หายเหมือนกัน" ทุกคนต่างไขว่คว้าร้องด้วยความ
ยินดี จากการเดินทางเข้าเมืองช้าๆ กลับกลายเป็นการวิ่งอย่าง
รวดเร็วเพื่อไปหาปุโรหิต พวกเขาทั้งกระโดด ทั้งกอดกัน
หัวเราะ และร้องไห้ในเวลาเดียวกัน พวกเขาไม่ใช่คนซี
เรื่อนอีกต่อไป ไม่ต้องแอบซ่อน ไม่ต้องโดดเดี่ยว ไม่ต้อง
แยกจากครอบครัวอีกแล้ว ขณะที่ทั้งหมดกำลังรีบไปหา
ปุโรหิตนั้นมีชายสะมาเรียคนหนึ่งได้หยุดกะทันหัน เขาจำ
ได้ว่าเขาลืมอะไรไปอย่างหนึ่ง

รูป CD 3-6: หนึ่งในสิบกลับมาขอบคุณพระเยซู

ขณะที่ชายหายโรคแก่คนวิ่งไปด้วยความดีใจจากไป แต่หนึ่งในนั้นก็หันวิ่งกลับไปทางเดิมเพื่อขอบคุณพระเยซู ที่รักษาเขาให้หาย พระเยซูดีใจที่ชายคนนั้นกลับมา พระองค์ตรัสว่า "อีกแก่คนไปไหน? มีเพียงคนเดียวที่กลับมาขอบคุณเราหรือ?" บทเรียนนี้สอนให้เราทำอะไร? เรา รู้ว่าเมื่อเราช่วยคนอื่นเราอยากให้เขาขอบคุณเรา บางครั้ง เราอาจจะเสียใจด้วยเมื่อไม่มีใครขอบคุณในสิ่งที่เราทำ เรา ต้องขอบคุณพระองค์ในทุกกรณี เราต้องกตัญญูในสิ่งที่ พระองค์ทรงกระทำเพื่อเรา

ถ้านักเรียนไม่ชอบขอบคุณใคร และไม่ค่อยคิด ขอบคุณพระเจ้า พระคัมภีร์บอกว่ำนั่นคือความบาป เด็กๆ อาจไม่คิดว่ำนี่เป็นบาป แต่พระคัมภีร์สอนว่าใช่! การไม่รู้จัก ขอบคุณพระเจ้าเป็นความบาป ยังมีการโกหก ไม่เชื่อฟัง พุดหยาบคาย เย่อหยิ่ง ไม่บริสุทธิ์ และอีกมากมายที่เป็น ความบาป

บางคนอาจจะคิดว่าฉันขอบคุณพระเจ้าสำหรับอะไร ละ? ทำไมวันนี้เด็กๆ ไม่ลองนั่งคิดดูดีๆ ละ? ที่บ้านเรา อาศัย อาหารที่กิน ของที่ใช้ เสื้อผ้าที่ใส่อยู่ งานที่คุณ พ่อคุณแม่ทำ มีหลายสิ่งที่เราคิดขอบคุณพระเจ้าได้ และที่แน่นอนที่สุด เราขอบคุณพระองค์ สำหรับพระเยซูที่ทรงตายเพื่อเรา อภัยแก่เรา ให้พระคัมภีร์กับเราอ่านได้ จำไว้ว่าชายสะมาเรีย กลับไปขอบคุณพระเยซูเขาไม่ใช่แค่ดีใจให้ หายโรคเท่านั้น แต่เขาเชื่อว่าพระเยซูทรงเป็น พระเจ้าด้วย และทรงให้ชีวิตนิรันดร์แก่เขาได้ ส่วนเราก็ต้องรีบบอกพระเยซูได้ในวันนี้ และพระองค์ทรงสามารถรักษาโรค บาปของเราให้หายได้

บทเรียนที่ 4 “ลาซาร์สกับเศรซฐี”

ลูกา 16:19-31

รูป CD 4-1: คำนำ

วันหนึ่งขณะที่พระเยซูกำลังสั่งสอนประชาชน พระองค์ได้เล่าเรื่องๆ หนึ่งให้พวกเขาฟัง เป็นเรื่องของ ชายสองคนที่ไม่มียะไรเหมือนกันเลยซักอย่างเดียว คนหนึ่งเป็นคนยากจนแต่เชื่อในพระเจ้า ส่วนอีกคนเป็นคนรวย มีทุกอย่างที่เขาต้องการในโลกนี้แต่ไม่เชื่อในพระเจ้า

พระเยซูบอกว่าชายยากจนคนนี้ชื่อว่าลาซาร์ส และ เขากำลังป่วยหนัก ร่างกายของเขามีแต่แผลเต็มไปหมด เขาไม่มีเรี่ยวแรงที่จะทำงานได้ เขาไม่มีญาติพี่น้อง ทุกวัน ลาซาร์สจะนอนอยู่ที่หน้าประตูบ้านของเศรซฐีเพื่อรอรับ เศษอาหารที่เหลือจากเขา ทุกวันจะมีสุนัขมาเลียที่แผล ของลาซาร์ส เขาต้องทุกข์ทรมานมากทั้งร่างกายและจิตใจ ด้วย แต่เพราะว่าเขามีความเชื่อในพระเจ้าว่าวันหนึ่ง เขาจะได้ไปสวรรค์อยู่กับพระองค์อย่างสุขสบาย ถึงแม้ว่า ในโลกนี้ร่างกายของเขาจะไม่น่าดู มีสุนัขเป็นเพื่อน และไม่มีอาหารมากมาย แต่ในใจมีความเชื่อมีความหวังในพระเจ้า และพระเจ้าทรงยอมรับเขาเป็นลูกของพระองค์

รูป CD 4-2: เศรษฐีกับงานเลี้ยง

ภายในปราสาทอันใหญ่โตสวยงามของเศรษฐี มีคนใช้มากมาย พระเยซูไม่ได้บอกชื่อของเศรษฐีผู้นี้ แต่รู้ว่าเขาร่ำรวยมาก เขาไม่เคยห้ามใจตัวเองในสิ่งที่อยากได้ ทุกคนรอบข้างก็เอาอกเอาใจทุกอย่างไปหมด เศรษฐีชอบมืงานเลี้ยงเสมอ พวกเขาจะกินกันอย่างสนุกสนาน เขาไม่รู้จักคำว่าหิวหรือพอ ทุกวันที่โต๊ะอาหารจะเต็มไปด้วยผัก, ผลไม้, เนื้อ และขนมหวานต่างๆ เขามีความสุขมากในโลกนี้ จนลืมคิดถึงชีวิตหลังความตาย คิดแต่ชีวิตที่เรียบร้อยสุขสบายบนโลกนี้เท่านั้น คิดถึงแต่สิ่งที่เขาเห็นได้ รู้สึกรับได้ ฟังได้ ชิมได้ เขาไม่สนใจพระเจ้า หรือแม้แต่จะคิดถึงลาซารัสที่อยู่หน้าประตูปราสาทด้วยซ้ำ

รูป CD 4-3: ลาซาร์สตายและไปสวรรค์

ไม่นานนักลาซาร์สก็เสียชีวิต เป็นสิ่งที่เขาดีใจมาก เพราะไม่ต้องทนทุกข์อีกในโลกนี้ เพราะลาซาร์สเชื่อในพระเจ้า เขาก็ได้ไปสวรรค์ซึ่งเป็นที่เดียวกับอับราฮัมอยู่ด้วย และนับแต่นั้นก็ไม่มีใครเห็นชายยากจนลาซาร์สที่หน้าประตูอีกต่อไป ไม่มีใครเห็นชายที่เจ็บปวดและหิวโหยอีกต่อไป ไม่มีชายที่นั่งให้สุนัขเลียแผลอีกต่อไป ลาซาร์สจากโลกนี้ไปแล้ว ไปอยู่ในที่ๆ มีความสุขนิรันดร์ และที่ปราสาทของเศรษฐีทุกสิ่งทุกอย่างก็ยิ่งเหมือนเดิม

รูป CD 4-4: เศรษฐีตาย

วันหนึ่งเศรษฐีเกิดป่วยหนัก แม้แต่หมอที่ค่าตัวแพงที่สุดและเก่งที่สุดในแผ่นดินก็รักษาชีวิตของเขาไว้ไม่ได้ เขาจึงสิ้นใจภายในห้องที่สวยงามของเขาเอง เพื่อนๆ และครอบครัวก็พากันจัดงานศพที่ใหญ่โตสมเกียรติสมฐานะสวยงามที่สุด มีผู้คนมากมายมาให้เกียรติเขาในงานศพ มีการจ้างหญิงคร่ำครวญมาร้องไห้ตามธรรมเนียม ถึงแม้งานศพจะดูสวยงามน่าประทับใจแค่ไหนก็ตามมันก็ไม่สามารถช่วยจิตวิญญาณของท่านเศรษฐีได้เลย ขณะนี้เขากลับได้รับความทุกข์ทรมานอย่างที่สุดในนรก

รูป CD 4-5: คำขอร้องของเศเรษฐี

วิญญาณของเศเรษฐีไปในสถานที่ๆ พระคัมภีร์เรียกว่า "นรก" นักเรียนอาจจะเคยได้ยินคำนี้ นรกเป็นสถานที่สำหรับลงโทษคนบาป นอกจากว่าคนบาปนั้นจะกลับใจมาหาพระเจ้าเมื่อตอนที่เขายังมีชีวิตอยู่บนโลกเท่านั้น เขาจึงจะรอดจากการตกนรกได้ แต่ชายเศเรษฐีไม่ได้กลับใจมาหาพระเจ้าเมื่อเขายังมีชีวิตอยู่ เขาจึงต้องไปที่นรกหลังจากสิ้นชีวิตแล้ว แต่พวกเราไม่จำเป็นต้องตกนรกเพราะวันนี้ทุกคนยังมีชีวิต ยังสามารถมีโอกาสดัดสิ้นใจรับเชื่อในพระเยซูคริสต์ได้ ถ้าเรากลับใจวันนี้ เราก็จะเป็นลูกของพระเจ้าวันนี้เลย

ในความทุกข์ทรมานนั้น เศเรษฐีก็ร้องว่า "ข้าทรมานเหลือเกิน" แล้วเขาก็มองขึ้นไปเห็นอับราฮัมและลาซารัสที่อยู่กับพระเจ้าอย่างมีความสุขที่สวรรค์ ชายนั้นจึงอ้อนวอนอับราฮัมให้ช่วยเขา "ท่านครับ! กรุณาส่งสารข้าเถิด ขอช่วยส่งลาซารัสให้เขาเอาน้ำมาให้ข้าด้วย เพราะข้าร้อนเหลือเกิน" เศเรษฐีอ้อนวอนขอแค่น้ำหยดเดียวเพื่อบรรเทากระหาย อับราฮัมตอบว่า "ลูกเอ๋ย จำได้ไหมว่าขณะที่เจ้ายังมีชีวิตอยู่ เจ้าได้ทุกอย่างที่ต้องการ และลาซารัสไม่มีสิ่งใดเลย แต่ตอนนี้ลาซารัสมีความสุข แต่เจ้าต้องทุกข์ทรมาน มันสายเกินไปแล้ว ลาซารัสไปช่วยเจ้าไม่ได้ และยังมีที่กั้นใหญ่ระหว่างเรากับเจ้า ไม่มีใครลงไปหาเจ้าได้ ไม่มีใครขึ้นมาบนนี้ได้" เป็นเรื่องที่น่าเศร้าจริงๆ ถ้าเราไม่เชื่อในพระเจ้า เราจะถูกแยกจากพระเจ้าตลอดไป

ชายเศรษฐีอันวอนต่อไปว่า "โอ้.. อับราฮัมถ้าเช่นนั้น
ขอท่านส่งลาซารัสไปที่บ้านของข้าเพื่อเขาจะได้บอกแก่
ครอบครัวของข้าเกี่ยวกับเรื่องนรกนี้ ให้พวกเขาเชื่อในพระ
เจ้า เมื่อเขาตายเขาจะได้ไปสวรรค์อยู่กับพระเจ้าได้
เพราะว่าข้ายังมีพี่น้องอีก 5 คน" แต่อับราฮัมตอบว่า "ถ้าพี่
น้องของเจ้าไม่สนใจพระคำของพระเจ้า หรือคำของผู้เผย
พระวจนะ เขาก็จะไม่รับฟังคำของลาซารัส"

สรุป :

พระเยซูเล่าเรื่องนี้ให้ประชาชนฟัง เพื่อเตือน
ประชาชนให้รับเชื่อในพระองค์ เพื่อเขาจะได้รับของขวัญ
ชีวิตนิรันดร์จากพระเจ้า และมีความสุขกับพระองค์ในสวรรค์
ได้ ส่วนคนที่ไม่ยอมรับพระองค์ก็จะเหมือนกับชายเศรษฐี
นั้นที่ต้องทนทุกข์ในนรก ส่วนอับราฮัมที่เศรษฐีคุยกับเขา
นั้น เป็นคนที่รักและเชื่อฟังพระเจ้ามาก วันหนึ่งเราจะได้พบ
กับเขาในสวรรค์เช่นกัน ทุกคนต้องตัดสินใจที่จะรับเชื่อใน
พระคริสต์ อย่างเป็นส่วนตัว นักเรียนสามารถมั่นใจและรับ
พระองค์ในวันนี้ได้ พระเจ้าทรงรอคอยต้อนรับเราอยู่เสมอ
ให้มาเป็นลูกของพระองค์

บทเรียนที่ 5 "ขุนนางหนุ่ม"

มัทธิว 19:16-30; มาระโก 10:17-31; ลูคา 18:18-30

รูป CD 5-1: ขุนนางหนุ่มคุกเข่าต่อหน้าพระเยซู

วันหนึ่งขณะที่พระเยซูประทับอยู่ในยูด้า มีขุนนาง เศรษฐีคนหนึ่งผู้ซึ่งสวมเสื้อผ้าราคาแพงวิ่งมาคุกเข่าต่อหน้าพระองค์ ภายนอกดูเหมือนว่าชายคนนี้มีของที่เขาอยากได้ทุกอย่างแล้วในโลก (นาอิจฉา) ทั้งเขายังหนุ่มและแข็งแรงสุขภาพดีด้วย ขุนนางผู้นี้ร่ำรวยมากและมีคนนับถือกันทั่วเมือง แต่อย่างไรก็ตาม เขารู้ว่าตัวเองยังขาดบางสิ่งอยู่ในชีวิต เขามาหาพระเยซูพร้อมกับคำถามที่หนักอึ้งอยู่ในใจ

เขาคุกเข่าด้วยความเคารพในพระเยซู และกล่าวถามว่า "อาจารย์ผู้ประเสริฐ ขาดต้องทำดีอะไรบ้างเพื่อจะได้มีชีวิตนิรันดร์?" มีคนเคยเล่าบอกขุนนางผู้นี้ว่าพระเยซูได้เทศนาสั่งสอนเรื่องแผ่นดินสวรรค์ และเขาก็ได้มาพบพระองค์ด้วยตนเอง ชายผู้ร่ำรวยนี้เข้าใจผิดหมดเกี่ยวกับการไปสวรรค์ได้อย่างไร เพราะเขาคิดว่าต้องอาศัย "ความดี" สังเกตจากคำถาม "ขาดต้องทำดีอะไร?"

พระเยซูตรัสตอบว่า "ท่านรู้หรือไม่ว่าพระเจ้าเท่านั้นที่ประเสริฐ แต่คำถามที่ท่านถามนั้น เทาที่ได้รู้จักจากธรรมเนียมปฏิบัติแล้วว่าอย่าฆ่าคน, อย่าล่วงประเวณี, อย่าขโมย, อย่าเป็นพยานเท็จใส่ร้ายคนอื่น, ให้เกียรติบิดามารดา และท่านต้องรักเพื่อนบ้านเหมือนรักตนเอง" ขุนนางหนุ่มตอบพระองค์ว่า "อาจารย์ครับ ข้าเชื่อฟังและทำทุกอย่างที่ท่านกล่าวมาตั้งแต่เด็กแล้ว ยังมีอะไรอีกบ้าง?" เขาไม่ยอมรับเลยว่าตัวเองเคยทำผิดทำบาป แต่พระเยซูรู้ว่าในใจของเขานั้นรักเงินทองมากกว่ารักพระเจ้า พระองค์จึงตรัสว่า "ท่านยังขาดอยู่สิ่งหนึ่ง - จงไปและขายทุกอย่างที่มีอยู่แล้วแจกเงินที่ได้มาแก่คนจน แล้วตามเรามา" สิ่งนี้พระเยซูกำลังช่วยให้เขาเห็นและยอมรับว่าเขาเป็นคนโลก ซึ่งก็เป็นความบาปที่ต้องการพระเจ้าอภัยให้แก่เขาเช่นกัน

รูป CD 5-2: ขุนนางหนุ่มจากไปด้วยความเศร้า

แต่การให้พระเจ้าเป็นที่หนึ่งเหนือทุกสิ่งทุกอย่างไม่ใช่สิ่งที่ขุนนางผู้ร่ำรวยนี้สนใจ ชายผู้นี้เพิ่งอวดตัวกับพระเยซูว่าเขาไม่เป็นคนบาป ไม่เคยทำผิด เขาตามพระเจ้าทุกอย่าง แต่ในขณะนี้กำลังสับสน "ให้ทั้งของและชายทั้งหมดหรือ!" เขาคิดในใจ "ข้าทำไม่ได้แน่นอน" สีหน้าของขุนนางหนุ่มโศกเศร้าหนัก และเขาหันหลังเดินออกไปด้วยใจที่หนักอึ้ง เพราะเขารวยมาก เขารักสมบัติของตนเป็นที่หนึ่ง มันทำให้เขามีชื่อเสียง มีคนนับถือ อยากได้อะไรก็ได้ตามใจปรารถนา มันมีค่ามากกว่าการได้ไปสวรรค์ นั่นเป็นความคิดของเขา!

รูป CD 5-3: พระเยซูอธิบายต่อเหล่าสาวก

หลังจากขุนนางผู้นั้นจากไปด้วยความผิดหวัง พระเยซูก็ทรงตรัสสอนเหล่าสาวกว่า "คนร่ำรวยจะเข้าไปในแผ่นดินสวรรค์ก็แทบจะเป็นไปไม่ได้!" พระเยซูหมายความว่า ยากมากที่คนรวยจะยอมสละสิ่งของๆ โลกนี้ที่มันคงสวยงามเพื่อตามพระเจ้าอย่างจริงจัง คนรวยมักจะมองไม่เห็นความต้องการฝ่ายจิตวิญญาณมากเท่าคนที่ยากจน เหล่าสาวกต่างก็กันแปลกใจที่พระองค์ตรัสเช่นนั้น และทรงตรัสต่อไปว่า "ตัวอูฐก็ลอดเข้ารูเข็มง่ายกว่าคนมั่งมีจะเข้าไปในแผ่นดินของพระเจ้า"

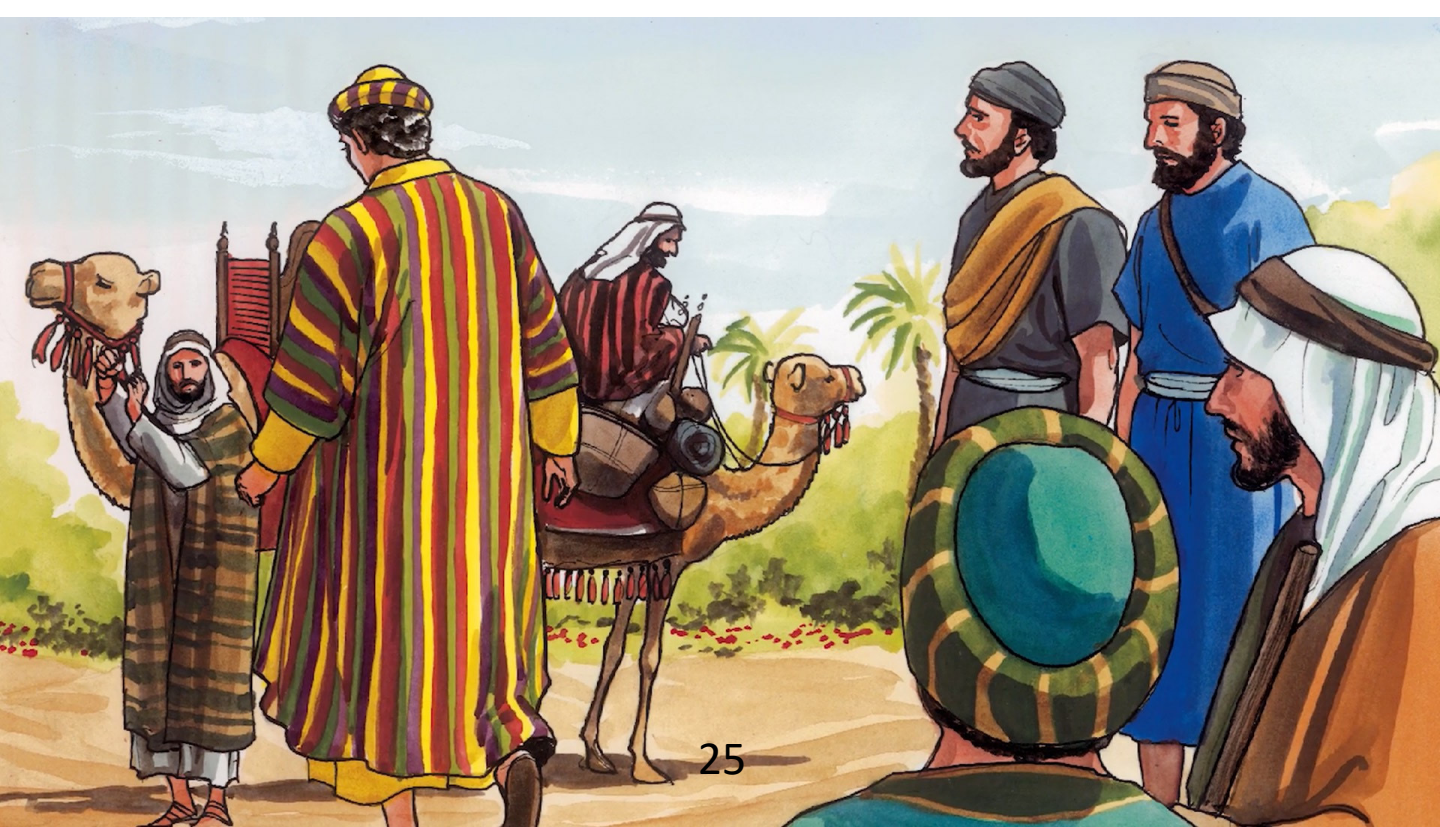
คำนี้ทำให้เหล่าสาวกยิ่งสับสน จึงถามพระเยซูว่า "ถ้าเช่นนั้นใครจะรอดได้?" พระองค์ทรงตอบด้วยความอดทนว่า "สำหรับมนุษย์ก็เป็นไปไม่ได้ แต่พระเจ้าทรงทำได้ทุกสิ่ง"

แน่นอนว่าคนรวยสามารถกลับใจยอมรับพระเยซูเป็นผู้ช่วยให้รอดของเขาได้ และมีหลายคนที่ยอมรับแล้ว แต่ความร่ำรวยนั้นไม่ได้ช่วยเขาไปสวรรค์เลย สิ่งที่เขาทำดีใดๆ ก็ช่วยไม่ได้ ยกเว้นแต่รับเชื่อในพระเยซูคริสต์เท่านั้น

เปโตรบอกพระเยซูว่า "พวกเราที่นี้ยอมทิ้งทุกอย่างเพื่อตามพระองค์" พระเยซูตอบเขากลับ "เราบอกท่านว่าคนที่ยอมทิ้งทั้งหมด ทั้งครอบครัวพี่น้อง, พ่อแม่และบุตรของตน หรือสิ่งของๆ ตนเพื่อตามเรา และประกาศข่าวของพระเจ้า พระเจ้าจะทรงประทานการตอบแทนคนนั้นอย่างมากมาย"

พระเยซูย้ำกับเหล่าสาวกและสอนเขาว่าถ้าใครยอมให้พระเจ้าทุกอย่าง ยอมสละทุกอย่างเพื่อรับใช้และตามพระองค์ เขาเหล่านั้นจะได้รับมากกว่าที่เขาทิ้งไป พระเจ้าจะเป็นผู้ตอบแทนแก่ทุกคนตามการกระทำของเขา และจะได้ชีวิตนิรันดร์ด้วย

ที่สวรรค์จะมีสิ่งยอดเยี่ยมมากมาย เป็นที่ๆ เราจะรับรางวัลจากพระเจ้าของเรา เราจะได้รับค่าชมจากพระเยซูในการงานต่างๆ ที่เราทำเพื่อพระองค์ ไม่ขึ้นกับว่าเรารวยแค่ไหนในโลกนี้ แต่ขึ้นอยู่กับเราเชื่อฟังและยอมตามน้ำพระทัยของพระเจ้ามากแค่ไหนต่างหาก!

บทเรียนที่ 6 “ศักเคียส”

ลูกา 19:1-10

รูป CD 6-1: พระเยซูเสด็จถึงเมืองเยรีโค

วันนั้นที่เมืองเยรีโคมีเรื่องตื่นเต้นกันเป็นพิเศษ มีเสียงร้องต่อๆ กันว่า "พระเยซูทรงเสด็จมาที่นี่แล้ว" "พระองค์เพิ่งเข้าประตูเมืองเมื่อสักครู่นี้" "นั่นไงๆ พระองค์อยู่ที่นั่น!" มีบางคนตะโกนออกมาผู้คนต่างล้อมรอบพระเยซู เพื่อดูพระองค์ ประชาชนอยากเห็นพระเยซูกันมากมาย

มีชายคนหนึ่งก็ปรารถนาจะเห็นพระองค์เหมือนกัน แต่เขาไม่สามารถมองเห็นได้ นักเรียนคิดว่าเขาเป็นคนตาบอดหรือไม่? ไม่ใช่! แต่เพราะว่าเขาตัวเตี้ยมากต่างหาก พระคัมภีร์บอกว่าเขาชื่อ "ศักเคียส" เขาพยายามเบียดคนอื่นเข้าไปให้ถึงพระเยซู แต่ก็ไม่สามารถเห็นได้เลย

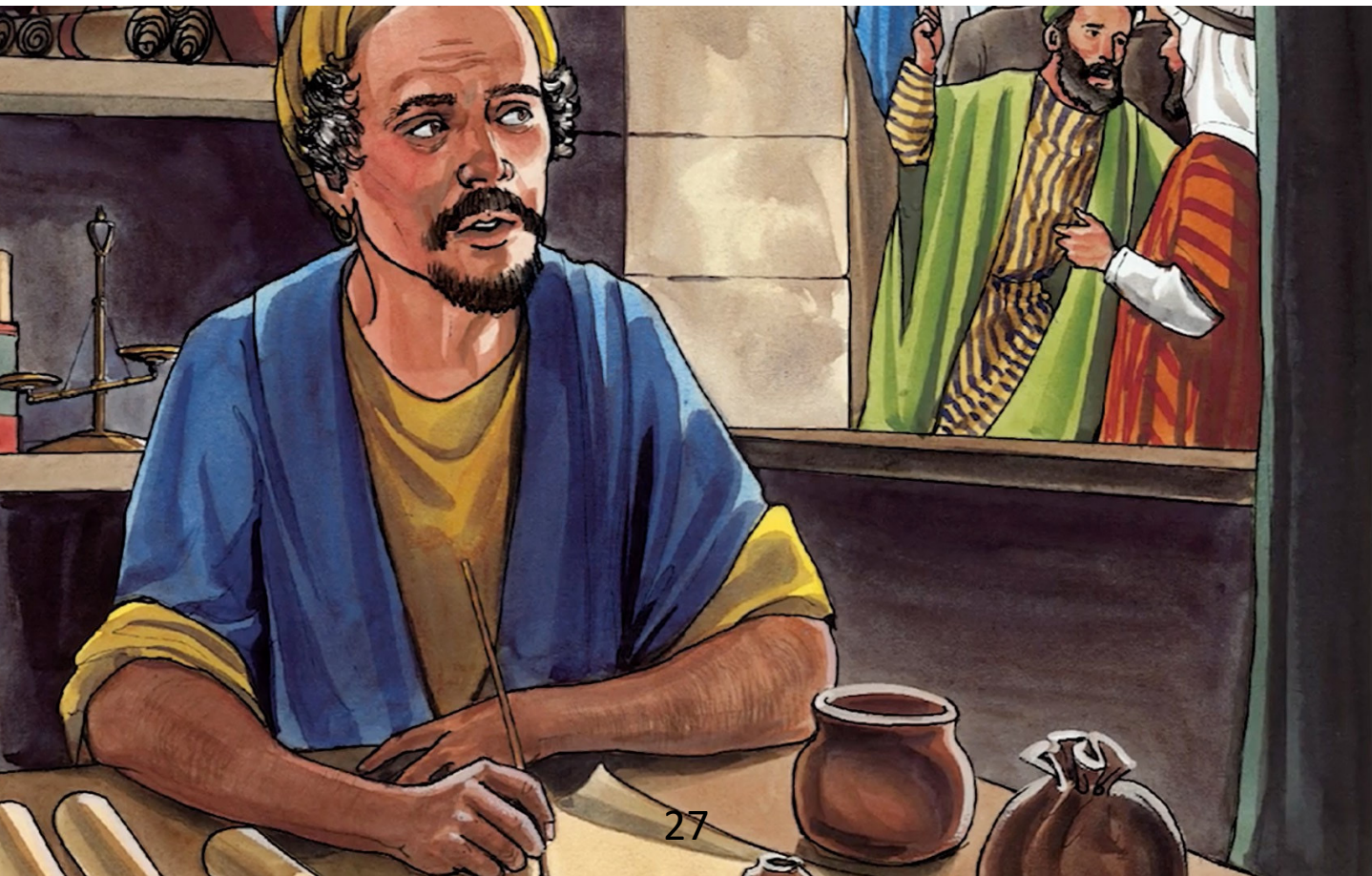
ศักเคียสมีบ้านหลังใหญ่สวยงามมาก เขาใส่เสื้อผ้าอันสวยงามราคาแพง และมีทรัพย์สมบัติมากมาย แต่เขาไร้เพื่อน ไม่มีใครอยากเป็นเพื่อนกับศักเคียสเพราะเขาทำงานเป็นหัวหน้าคนเก็บภาษี ไม่มีใครชอบพวกเจ้าหน้าที่เก็บภาษี ชาวยิวเกลียดชังเขามาก เพราะพวกคนเก็บภาษีชอบเก็บเงินเกินกำหนด เพื่อเอาเข้ากระเป๋าของตัวเอง ศักเคียสกลายเป็นคนร่ำรวยก็เพราะการโกงเงินจากคนอื่นนั่นเอง

ไม่น่าแปลกใจที่ใครๆ ก็เกลียดชังเขา ถึงแม้เขาจะมีบ้านหลังใหญ่แต่ก็ไม่มีเพื่อนที่จะแวะไปเยี่ยม และเขาก็ไม่เคยเชิญใครไปกินข้าวที่บ้านเหมือนกัน ผู้คนไม่ชอบแม้แต่จะคุยทักทายกับศักเคียสที่อยู่ในเมืองหรือตามข้างทาง ส่วนมากจะพากันขุบขิบนินทาความชั่วโกงของเขามากกว่า

ศักเคียสไม่เพียงแต่ตัวเดียเท่านั้น แต่ฝ่ายจิตวิญญาณของเขาก็แย่กว่านั้นอีก (เหมือนเราทุกคน) คือเขาไม่รู้รักกับพระคริสต์ เขาเป็นคนบาป และต้องการการอภัยบาปจากพระเจ้าเหมือนเราทุกคน หลายครั้งที่ศักเคียสอยากมีเพื่อน และไม่ยากโกงคนอื่น แต่เขาบังคับตัวเองไม่ได้ เขาคิดเสมอว่า "ทุกคนเกลียดชัง ไม่มีใครอยากเป็นเพื่อนกับข้า ข้าเคยลองไม่โกงใคร แต่ข้าก็แพ้ทุกที ข้าเหงาเหลือเกิน อยากมีเพื่อนบ้าง อยากให้มีบางคนมาช่วยข้าได้"

ศักเคียสมองไปตามถนนที่มีเสียงร้องเอะอะว่าพระเยซูกำลังจะผ่านมาทางนั้น เขาเห็นว่าที่ถนนนั้นมีต้นมะเดื่อใหญ่อยู่ข้างทาง

รูป CD 6-2: ศักเคียสปีนต้นมะเดื่อ

ศักเคียสรีบวิ่งออกไปนำหน้าฝูงชน ไปจนถึงถนนใหญ่ แล้วก็เริ่มปีนต้นมะเดื่อใหญ่นั้นทันทีเพื่อจะมองให้เห็นพระเยซู ถึงแม้พระองค์จะไม่เห็นเขาแต่อย่างน้อยเขาก็ได้เห็นพระองค์ก็พอ มีบางคนหัวเราะเยาะท่าทางตลกของศักเคียส แต่เขาก็ไม่สนใจ นี่เป็นโอกาสเดียวที่อาจจะได้เห็น บางคนคิดว่าท่านผู้นี้อาจจะกลายเป็นพระเมสสิยาห์องค์พระผู้ช่วยให้รอดจากบาปเหมือนที่พวกเรารอคอย!

รูป CD 6-3: พระเยซูบอกศักเคียสให้ลงมา

เมื่อพระเยซูกับประชาชนเดินมาถึงต้นมะเดื่อ พระเยซูทรงแหงนหน้าขึ้นไปมองดูบนต้นไม้และแน่นอน พระองค์ทรงเห็นศักเคียส พระองค์ทรงเรียกชื่อเขา "ศักเคียส! ลงมาเถอะ เราจะไปกับท่านและรับประทานอาหารกับท่านวันนี้!" ศักเคียสก็เือบตกต้นไม้ "พระองค์รู้จักชื่อข้า เรียกชื่อข้า พระองค์รู้ได้อย่างไร ข้าไม่คิดว่าพระเยซูจะรู้ว่าข้าอยู่บนต้นมะเดื่อ" เราารู้แน่นอนว่าพระเยซูรู้ชื่อทุกคน และรู้ว่าเขากำลังทำอะไรด้วย เราแอบซ่อนจากพระองค์ไม่ได้เลย เพราะพระเยซูคือพระเจ้า

พระเยซูทรงรู้ด้วยว่างานของศักเคียสคืออะไร - รู้ว่าเขาชอบโก่งคนอื่น, เขาโกหก, เขาไม่มีความสุข, เหนงาและต้องการความช่วยเหลือ เพราะพระเยซูทรงเห็นจิตใจของมนุษย์ เห็นความบาปในใจของเรา, เห็นความเห็นแก่ตัว, ไม่เชื่อฟัง, หยาบคาย และความคิดไม่ดีทั้งหมด เมื่อพระเยซูตรัสแล้ว ศักเคียสก็รีบลงจากต้นไม้ ตัวสั่นด้วยความตื่นเต้นยินดี "พระองค์แน่ใจหรือว่าอยากเสด็จไปที่บ้านข้า?" ผู้คนไม่เข้าใจว่าทำไมพระเยซูอยากคบกับคนขี้โก่งคนนี้ - ศักเคียสชายที่ชั่วร้ายที่สุดของเมืองเยรีโคหลายคนเริ่มชอบจับนินทาพระเยซู "ดูซิตัวเองประกาศว่าเป็นบุตรของพระเจ้า แต่ไปคบเป็นเพื่อนกับคนบาปอย่างศักเคียส"

รูป CD 6-4: พระเยซูรับประทานอาหารที่บ้านศักเคียส

บ้านหลังใหญ่สวยงามได้ต้อนรับพระเยซูด้วยความยินดี ศักเคียสจัดอาหารดีๆ มากมาย พระคัมภีร์ไม่ได้บอกว่าพระองค์คุยอะไรกับศักเคียส แต่เรารู้ว่าพระองค์ตรัสแก่ครอบครัวของศักเคียสว่า "วันนี้ความรอดได้มาถึงครอบครัวนี้แล้ว" เราจึงมั่นใจได้ว่าวันนั้นครอบครัวของศักเคียสรับเชื่อในพระองค์

ไม่เพียงแต่พระเจ้าอภัยความผิดบาปทั้งหมดแก่ศักเคียส พระองค์ยังเปลี่ยนแปลงนิสัยเขาด้วย - เขาเป็นคนที่มีความผิดใหม่ ศักเคียสทูลพระเยซูว่า "พระองค์ครับ ข้าจะยกสมบัติครึ่งหนึ่งให้คนยากจน และจะคืนเงินให้แก่คนที่ข้าโกงกลับไปสิเท่า"

ศักเคียสอยากจะทำทุกอย่างให้ถูกต้องต่อพระเจ้า เขาอยากมีชีวิตที่เปลี่ยนแปลงกับพระเจ้าจริงๆ เขาเสียใจในความบาปที่ตนเองทำ และผู้คนก็เห็นว่าศักเคียสเปลี่ยนไปไม่เหมือนเดิม มีแต่พระเยซูเท่านั้นที่สามารถทำเช่นนั้นแก่เขาได้ และแน่นอนต่อมาเขาคงจะมีเพื่อนมากขึ้น สัตย์ซื่อในหน้าที่การงานของตนเอง

ครูสงสัยว่ามีใครในชั้นที่คิดว่าเราเองต้องเปลี่ยนแปลงนิสัยบางอย่าง? ใครที่ชอบเห็นแก่ตัว, ขี้โกง, คิดไม่ดี, ไม่สุภาพ สิ่งเหล่านี้เป็นบาปที่ออกมาจากจิตใจของเรา ความโกรธของเราไม่ทำให้เราเป็นเด็กดีเลย เราจะพูดไม่เพราะเถียงกับพ่อแม่ ด่าและตีเพื่อนเป็นประจำ ทำให้หลายคนไม่ชอบเราเหมือนไม่ชอบ ศักเคียสในเรื่องนี้ เราต้องการพระเยซูคริสต์ให้ช่วย

เราเหมือนศักเคียส เราต้องเชิญพระเยซูล้างความผิดบาปของเรา เชื่อว่าพระองค์ตายเพื่อเรา หลังจากนั้น 3 วัน พระองค์ก็ฟื้นคืนชีวิตมา ชนะความตาย ขณะนี้พระองค์ทรงอยู่บนสวรรค์แต่ยังเห็นเราที่นี่ได้ รู้ทุกอย่างที่เราเป็น ที่เราทำ ที่เราพูด ที่เราคิด ที่เราโกง แต่ถ้าเราเชื่อในพระองค์ ความผิดทั้งหมดของเราก็จะหมดได้ด้วย เราจะได้อยู่กับพระองค์ในอนาคตกาลที่สวรรค์ และพระองค์ก็จะทรงช่วยเปลี่ยนแปลงนิสัยเราให้ดีขึ้นด้วย เพียงแต่เรายอมเชื่อฟังพระคำของพระเจ้าเหมือนศักเคียส

บทเรียนที่ 7 “สหายของพระคริสต์ที่เบธานี”

ลูกา 10:38-42; มัทธิว 26:6-13; มาระโก 14:3-9;

ยอห์น 11:1-46, 12:1-11

ตอนที่ 1 “มารีย์แสดงความรักต่อพระเยซูคริสต์”

รูป CD 7-1: แหกผู้มีเกียรติ

ในเวลา que พระเยซูยังอาศัยอยู่บนโลก พระองค์ไม่ได้มีบ้านพักส่วนตัว หลายครั้งที่พระองค์ถูกไล่ออกจากหมู่บ้านบางแห่ง และถ้าไม่มีใครเชิญพระองค์ไปพักด้วยพระองค์ก็ต้องนอนตากน้ำค้าง ในหมู่บ้านแห่งหนึ่งชื่อว่าหมู่บ้านเบธานี อยู่ห่างกรุงเยรูซาเล็มไปประมาณ 2 กม. มีครอบครัวหนึ่งที่เป็นเพื่อนของพระเยซู ครอบครัวนี้มีด้วยกัน 3 พี่น้อง พวกเขายินดีเปิดประตูบ้านและประตูใจต้อนรับพระองค์เสมอ สามพี่น้องนี้คือมารีย์, มาร์ธา และลาซารัส ทั้งครอบครัวชอบฟังในสิ่งที่พระองค์สั่งสอน และตื่นเต้นเสมอเมื่อพระองค์เสด็จมาที่บ้านของตน

รูป CD 7-2: มารีย์เจิมพระเยซู

ในเบธานี มารีย์, มารธา และลาซารัสเป็นเพื่อนที่สนิทที่สุดของพระเยซู แต่พระองค์ก็มีเพื่อนคนอื่นด้วยเหมือนกัน วันหนึ่งก่อนที่พระเยซูจะออกเดินทางไปเมืองเยรูซาเล็ม ประชาชนก็พากันจัดอาหารถวายแก่พระองค์ที่บ้านของชายคนหนึ่งชื่อซีโมน

ทีมงานเลี้ยงเหล่านางที่อยู่กับพระเยซูก็ไปด้วย และแน่นอนทั้งมารีย์, มารธา และลาซารัสก็อยู่ที่นั่น พระคัมภีร์บอกว่า มารธาก็ยุ่งช่วยอยู่กับงานรับใช้แขกที่มาอยู่ ส่วนลาซารัสก็ร่วมโต๊ะเสวยกับพระเยซู (ซีให้เด็กดูลูปมารธาที่กำลังยืนอยู่ข้างๆ โต๊ะ) มารธาได้แสดงความรักแก่พระเยซูด้วยการรับใช้และเสิร์ฟอาหารแก่พระองค์

ลาซารัสสนิทสนมกับพระเยซูอย่างสนุกสนาน อย่างชื่นชมยินดี ทุกคนต่างมีความสุข มารีย์ก็คิดในใจว่าตัวเองจะทำอะไรเพื่อแสดงความรักแก่พระเยซูบ้างเธอก็จำได้ว่าเธอมีน้ำมันหอมที่ราคาแพงมากอยู่ขวดหนึ่ง มันแพงมากเท่ากับต้องทำงานเก็บเงินตลอดทั้งปีเลยกว่าจะซื้อได้! เธอได้เก็บเอาไว้อย่างดีเพื่อใช้ในโอกาสพิเศษ และเวลานั้นก็มาถึงแล้ว เธอปรารถนาจะให้กับพระเยซูที่รักของเธอ ไม่มีอะไรที่แพงเกินไปสำหรับพระเยซู มารีย์ค่อยๆ ปลีกตัวจากแขกมากมาย เพื่อไปรับน้ำมันหอมพิเศษนั้น เมื่อได้มาแล้วเธอก็เทน้ำมันหอมออกบนพระเยซูคริสต์ ทั้งที่ศีรษะและเท้าของพระองค์ จากนั้นก็คุกเข่าและใช้ผมของตนเช็ดเท้าของพระองค์ ซึ่งเป็นการแสดงออกถึงความรักนับถือพระองค์อย่างที่สุด

กลิ่นหอมของน้ำมันหอมนั้นลอยตลบฟุ้งไปทั่วห้อง กลิ่นนั้นทำให้ทุกคนหยุดคุยกัน และหันไปมองที่มารีย์และพระเยซูคริสต์ มีสาวกบางคนโกรธและบ่นว่ามารีย์กำลังเสียของโดยไม่มีประโยชน์ บางคนคิดว่าน่าจะเอาน้ำมันหอมนั้นไปขายและเอาเงินไปให้แก่คนจนดีกว่า แต่เขาอิจฉาพระเยซูเท่านั้น และอยากเอาเงินไปใช้เอง เขาไม่ได้อยากช่วยเหลือคนจนจริงๆ เลย

พระเยซูทรงรู้จักความคิดของคนเหล่านั้น พระองค์จึง
ตรัสว่า "อย่าว่ามารีย์เลย นางได้ทำสิ่งที่ดีต่อเรา คนจนนั้น
อยู่กับท่านเสมอ แต่เราจะไม่อยู่กับท่านบนโลกนี้ตลอดไป"
พระเจ้าทรงบันทึกเรื่องของมารีย์ไว้ในพระคัมภีร์ เป็นเรื่องที่มี
คนรู้จักอย่างมากมายเพราะสิ่งที่เธอทำนี้ เมื่อเราทำอะไร
ก็ตามเพื่อพระเจ้าอย่างจริงใจ ด้วยจิตใจของเรา พระเจ้าไม่เคย
ลืมเลย พระองค์จะทรงประทานรางวัลแก่เราในเวลา
ของพระองค์

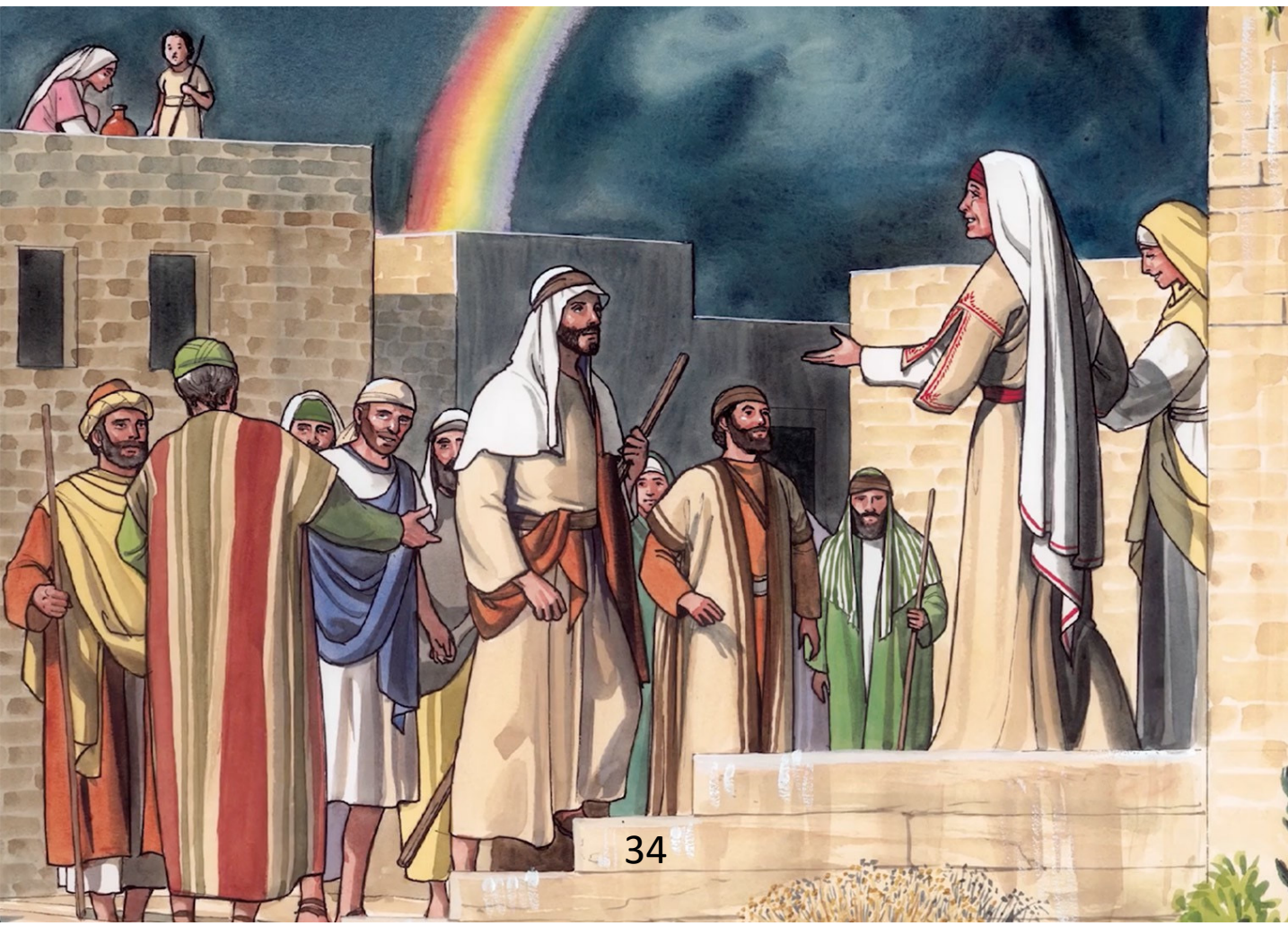

ตอนที่ 2 "มารีย์และมารธา"

รูป CD 7-3: มารีย์นมัสการพระเจ้า ในขณะที่มารธาปรนนิบัติรับใช้

พระเยซูไม่ได้มีโอกาไปที่เบธานีบ่อยมากนัก ดังนั้นทุกครั้งที่พระองค์เสด็จผ่านก็สร้างความตื่นเต้นให้แก่ครอบครัวของสามพี่น้องเป็นอย่างมากเสมอ พระองค์ทรงพักและรับประทานที่นั่นเป็นประจำเมื่อเดินทางผ่าน

มีอยู่ครั้งหนึ่งมีคนมากมายมาที่บ้านของพี่น้องสามคนนี้เพื่อพบกับพระเยซู มารธาก็ยุ่งมากในงานบ้านและคอยต้อนรับคนมากมาย เธอต้องการให้ทุกอย่างเรียบร้อยเพื่อเป็นเกียรติให้แก่พระเยซูคริสต์ ในห้องครัวมีอาหารที่จัดเตรียมไว้หลายอย่าง เธอได้ยินเสียงของพระเยซูแว่วมาแต่ก็ไม่ได้ยินชัดเท่าใด เพราะงานที่ในครัวก็มีเสียงดังเป็นธรรมดาอยู่แล้ว ไม่ว่าจะเป็นหม้อ กระทะ มีดปอกนั้นหันนี้อยู่ไม่หยุด มารธากำลังทำในสิ่งที่สำคัญในการรับรองพระองค์และเพื่อนบ้านเหล่านั้นที่มา

ไม่นานนักท่ามกลางความเหนื่อยล้า นั่นเธอรู้สึกว่ามีบางอย่างที่มารธาคิดได้! เธอเริ่มเรียกตะโกนเบาๆ ว่า "มารี๋ย! เธออยู่ที่ไหน!" เธอมองหาห้องสาวอย่างหงุดหงิด เพราะมีงานมากมายที่มารี๋ยจะช่วยทำได้ และเสร็จเร็วขึ้น จนกระทั่งเธอเห็นมารี๋ยในห้องรับแขก สิ่งที่มารธาเห็นทำให้เธอโกรธมาก มารี๋ยนั่งอย่างสบายอารมณ์ไม่ทำอะไรเลย เธอนั่งคุยและฟังอยู่กับพระเยซูคริสต์-ฟังอย่างตั้งใจ ฟังแบบไม่ยอมจะให้แม้แต่คำเดียวของพระองค์ผ่านหูเธอไปเฉยๆ

มารธาออกไปกล่าวอย่างอารมณ์เสียต่อหน้าแขกมากมาย และต่อหน้าพระเยซูว่า "พระอาจารย์ ท่านไม่สนใจดิฉันเลยหรือ ดิฉันทำงานคนเดียว และยุ่งมากเลย บอกให้มารี๋ยมาช่วยดิฉันด้วย!" พระเยซูมองดูมารธา แล้วยิ้มพลอบประโลมด้วยความเข้าใจในตัวเธอ พระองค์ตรัสว่า "มารธา, เธอเหนื่อยต่อสิ่งต่างๆ เธอทำหลายสิ่งเหลือเกิน แต่สิ่งที่สำคัญและดีที่สุดนั้นมารี๋ยได้พบและรับไว้แล้ว" สิ่ง que พระองค์กล่าวไม่ได้หมายความว่าพระองค์ไม่รู้สึกลบคุณในงานต่างๆ ที่มารธาได้ทำเพื่อพระองค์ พระเยซูไม่ได้ว่าเธอเพราะว่าเธออยากจะทำสิ่งที่ดีที่สุดให้แก่พระองค์ เพียงแต่ว่าสิ่งที่สำคัญและดีที่สุดนั้นคือการได้ฟังพระคำของพระเจ้า ได้สนิทกับพระเจ้าเหมือนที่มารี๋ยได้รับ และได้ทำต่างหาก

หลายสิ่งหลายอย่างในชีวิตของเราต้องรอก่อนเมื่อเราต้องใช้เวลากับพระเจ้า เราต้องให้พระองค์มาเป็นทีหนึ่งในชีวิตของเราทุกวัน ซ้อมกีฬา, ซ้อมดนตรี, ทำการบ้าน, งานบ้าน เรามีตารางเวลาเพื่อทำสิ่งเหล่านั้น แต่เราไม่สามารถจะลืมพระเจ้าแล้วทำสิ่งเหล่านั้นอย่างเดียวได้ สิ่ง que มารี๋ยเลือกเราควรจะเลือกเหมือนกับเธอ เธอได้รับกำลังใจสันติสุข และสนิทกับพระเยซูเพราะเธอนั่งติดกับพระองค์ พระเยซูบอกว่าสิ่งเดียวที่จำเป็นจริงๆ นั้นก็คือการฟังพระคำของพระองค์ มีสัมพันธสนิทกับพระเจ้า

ตอนที่ 3 เรื่อง "ลาซารัสฟื้นจากความตาย"

รูป CD 7-4: ลาซารัสไม่สบายหนัก

ลาซารัสเป็นน้องชายของมารีย์และมารธา ตอนนี้เขาป่วยหนักมาก ไม่มีหมอคนไหน หรือสิ่งไหนที่ครอบครัวของเขาจะช่วยเหลือได้เลย อาการก็ยิ่งแย่งลงทุกวัน แต่พวกเขาก็รู้ว่ายังมีเพียงผู้เดียวสามารถรักษาอาการป่วยได้ คนนั้นก็คือพระเยซู มารีย์พูดกับคนรับใช้ว่า "เร็วเข้า! จงรีบไปหาพระเยซูเมื่อพบพระองค์แล้วให้บอกพระองค์ว่าคนที่พระองค์ทรงรักนั้นไม่สบาย"

ในขณะนั้นพระเยซูอยู่ไม่ไกลนักจากหมู่บ้านของพวกเขา ประมาณ 15 กิโลเมตร เมื่อคนส่งข่าวไปถึงพระเยซู พระองค์ก็ยังไม่ได้เสด็จไปที่เบธานีทันที พระองค์กล่าวว่า "ลาซารัสจะไม่ตาย และเราจะให้เกียรติแด่พระเจ้าด้วยอาการป่วยนี้" นักเรียนลองคิดภาพของมารีย์และมารธาดูซิว่าพวกเธอจะเดือดร้อนใจมากแค่ไหน พวกเธอปรารถนาอยากให้พระเยซูเสด็จไปที่บ้านทันทีเพื่อรักษาอาการป่วยก่อนที่จะสายเกินไป ก่อนที่ลาซารัสจะตาย แต่พระองค์เฉยๆ ไม่รีบร้อนสิ่งใดเลย จนกระทั่งเลยเวลาไป ลาซารัสก็สิ้นใจตายไปในที่สุด

รูป CD 7-5: นำลาซารัสไปฝัง

ทั้งมารีย์และมารธาต่างโศกเศร้าเสียใจและร้องไห้ อย่างมากมาย งานศพก็ถูกจัดเตรียมขึ้น ในสมัยก่อนชาวยิวจะเอาศพไปเก็บไว้ในอุโมงค์ พวกเขาจะใช้ผ้าป่านห่อพัน ศพไว้อย่างดีก่อน มีเพื่อนบ้านหลายคนมาช่วยครอบครัวนี้ หามศพไปที่อุโมงค์ เมื่อเสร็จแล้วพวกเขาก็เอาก่อนหิน ใหญ่เลื่อนมาปิดปากอุโมงค์ฝังศพไว้

มารีย์และมารธาก็กลับบ้านและคร่ำครวญร้องไห้ถึง น้องชายของพวกเขาอย่างมาก เพื่อนๆ หลายคนพยายาม ให้กำลังใจพากันปลอบใจ แต่พระเยซูทรงอยู่ที่ไหน? คนที่เป็นเพื่อนของพระองค์มีความทุกข์และขอความช่วยเหลือ แต่พระองค์กลับไม่สนใจหรือ? น่าแปลกจริง ๆ เพราะนี่ ไม่ใช่ลักษณะของพระเยซูเลย ถ้าพระองค์มาทันเวลา ลาซารัสก็จะไม่ตาย

รูป CD 7-6: พระเยซูตัดสินใจออกเดินทางไปเบธานี

ถึงแม้พระเยซูจะรักมารีย์ มารธา และลาซารัสมาก แต่หลังจากได้ข่าวการไม่สบายของลาซารัส พระองค์ก็รออีกสองวันก่อนที่จะเสด็จไปหาพวกเขา พระองค์บอกเหล่าสาวก "ให้พวกเราไปที่ยูดาห์กัน" (ยูดาห์เป็นชื่อแคว้นที่ครอบครัวสามพี่น้องอาศัยอยู่) สาวกอุทานออกมา "ไปยูดาห์หรือ!" พวกเขาแปลกใจมากที่พระเยซูกล่าวเช่นนั้น "แต่ว่าพระอาจารย์ครับ มีคนร้ายอยากจะทำพระองค์อยู่ที่นั่น ทำไมพระองค์จึงจะเสด็จไปอีกล่ะ"

พระเยซูปลอบใจเหล่าสาวกว่าพระองค์จะไม่ตาย แต่กล่าวว่า "ลาซารัสกำลังนอนหลับอยู่เรากำลังจะไปปลุกเขาให้ตื่น" แต่สาวกยังไม่รู้ว่าเขาตายแล้ว คิดว่าลาซารัสกำลังหลับพักผ่อนอยู่ที่บ้าน พวกเขาจึงกล่าวว่า "ก็ดีแล้วนี่ ถ้าฉันก็แสดงว่าเขาอาการดีขึ้นแล้ว" ไม่มีใครเข้าใจความหมายของพระองค์ แต่ในที่สุดพวกเขาก็ออกเดินทางไปที่แคว้นยูดาห์ เมืองเบธานี

รูป CD 7-7: มารธาร้างออกไปต้อนรับพระองค์

ในที่สุดพระองค์ก็ถึงเบธานี และมารธาก็รีบวิ่งออกไปต้อนรับพระองค์ แต่มารีย์ยังอยู่ที่บ้าน เธอยังไม่ทราบว่าพระองค์มา มารธารับรองว่า "องค์พระผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้าคะ ถ้าพระองค์อยู่นี่น้องชายของดิฉันจะไม่ตาย" แล้วเธอก็กล่าวสิ่งหนึ่งซึ่งเป็นที่พอพระทัยของพระเยซูมาก "แต่ถึงแม้ตอนนี้ก็ไม่สายเกินไป ดิฉันรู้ว่าพระเจ้าสามารถคืนชีวิตน้องของดิฉันได้ ถ้าเพียงแต่พระองค์จะทำ" พระองค์ปลอบใจมารธาว่า "น้องของเธอจะกลับมาอีก" "ดิฉันรู้แล้ว" มารธาดอบ "ในวันสุดท้ายทุกคนที่เชื่อในพระองค์จะพากันฟื้นคืนชีพอีกครั้ง" เธอคิดว่าพระองค์หมายถึงวันสุดท้ายเมื่อเราอยู่ที่สวรรค์ พระองค์ตอบมารธาว่า "เราเป็นผู้เดียวที่คืนชีวิตจากความตาย ใครก็ตามที่เชื่อในเรา ถึงแม้เขาตายแล้วก็จะมีชีวิตอีก และจะไม่พินาศเลย เจ้าเชื่อเช่นนั้นหรือไม่มารธา"

มารธาดอบพระองค์ว่า "คะ ดิฉันเชื่อว่าพระองค์เป็นผู้ที่เรารอคอยองค์นั้น เป็นพระบุตรของพระเจ้า" แล้วพระองค์จึงถามว่า "มารีย์อยู่ที่ไหน?"

รูป CD 7-8: มารธานอกมารีย์ว่าพระเยซูหาเธอ

มารธาวิ่งกลับไปที่บ้านและพบมารีย์จึงบอกเธอว่า "พระอาจารย์มาแล้ว และกำลังถามหาเธออยู่" มารีย์ก็รีบลุกขึ้นไปพบพระองค์

รูป CD 7-9: มารีย์คุกเข่าต่อหน้าพระเยซู

เมื่อมาถึงพระองค์มารีย์ก็คุกเข่าลงต่อหน้าพระเยซูและร้องให้ "พระองค์ ถ้าพระองค์ทรงอยู่ที่นี้น้องชายของดิฉันก็ยังมีชีวิตอยู่" สังเกตว่าทุกครั้งที่เราเห็นมารีย์ เธอจะคุกเข่าต่อหน้าพระเยซูเสมอ ไม่ว่าจะเป็นตอนขโลมน้ำหอมหรือตอนอยู่ในบ้านฟังพระองค์สอน ขณะที่เธอทุกข์ใจเธอก็คุกเข่าลงต่อพระองค์เช่นกัน

เมื่อพระองค์ทรงเห็นมารีย์ร้องไห้ด้วยความเศร้า ผู้คนที่ติดตามพระองค์มาก็พากันร้องไห้ด้วยเช่นกัน ทำให้พระเยซูทรงทุกข์พระทัยมาก "พวกท่านฟังศพลาซารัสไว้ที่ไหน?" พวกเขา ก็พาพระองค์ไปถึงอุโมงค์ฝังศพแห่งนั้น มีหลายคนสงสัยว่าพระองค์จะคืนชีวิตให้แก่ลาซารัสอีกได้หรือไม่

รูป CD 7-10: พระเยซูบอกให้ลึงก์ถอนหินใหญ่ออก

เมื่อพวกเขามาถึงอุโมงค์แล้ว พระเยซูก็สั่งให้ลึงก์ถอนหินออก มารธาพูดว่า "ตอนนี้ศพคงจะเน่าและเหม็นมาก เพราะเขาตายมาสามวันแล้ว" พระเยซูทรงตอบเธอว่า "เราบอกเจ้าแล้วว่าถ้าเจ้าเชื่อ เจ้าจะได้เห็นความยิ่งใหญ่ของพระเจ้า!"

เมื่อพวกเขากลึงก์ถอนหินใหญ่ออกไป พระเยซูทรงเงยหน้าขึ้นฟ้าแล้วตรัสว่า "ข้าแต่พระบิดาเจ้า ขอขอบคุณที่ทรงฟังข้าพระองค์" ตอนนี้ทุกคนเจียบสนิท ไม่มีใครที่ปรียากพูดเลยสักคำ อะไรกำลังจะเกิดขึ้น พระเยซูจะทรงทำประการใด

ทันใดนั้นพระองค์ตรัสสั่งเสียงดังว่า "ลาซารัส จงออกมาเถิด!" สายตาทุกคู่จ้องไปที่ปากอุโมงค์ มีเสียงบางอย่างดังแว่วออกมา! บางอย่างหรืออาจจะบางคนกำลังทำอะไรอยู่ในนั้น แต่ใครกันจะอยู่ในอุโมงค์ฝังศพนอกจากคนตาย - - ไข่คนตายเท่านั้น!

รูป CD 7-11: ลาซาร์สออกมาจากอุโมงค์

ไม่นานนักลาซาร์สก็ปรากฏตัวขึ้นที่ปากอุโมงค์! เขาต้องกระโดดสองเท้าออกมา เพราะขาทั้งสองข้างถูกพันไว้ด้วยผ้าป่านห่อศพแน่นหนา ทุกคนที่เห็นต่างตกตะลึงในสิ่งที่พระเยซูทรงทำ พระองค์ทรงขับลาซาร์สให้ฟื้นคืนชีพได้!

วันนั้นที่เบธานีทุกคนตั้งแต่เด็กถึงแก่อายุากเห็นลาซาร์สและพระเยซูกันทั้งสิ้น ความชื่นชมยินดีมีอยู่อย่างเต็มล้นในครอบครัวของลาซาร์สและเพื่อนๆ ของเขา ทั้งมารีย์และมารธาดีใจอย่างที่สุดที่ได้น้องชายสุดที่รักกลับมาอีก ทุกคนพากันสรรเสริญความยิ่งใหญ่ของพระเจ้า

เสียงของพระคริสต์มีอำนาจต่อชีวิตของเรา ถึงแม้เราจะยังไม่ได้ยินเสียงที่แท้จริงของพระองค์ตอนนี้ แต่เราก็ได้รู้จักพระวาระของพระองค์ในพระคัมภีร์ที่สามารถเปลี่ยนชีวิตเปลี่ยนนิสัยเราได้เราต้องมีความเชื่อ อย่าสงสัยเพื่อจะรับฤทธิ์อำนาจในการเปลี่ยนแปลงตัวเราเอง พระเจ้าทรงปลดปล่อยเราจากความตายในนรก เพื่อจะมีชีวิตที่สวรรค์ได้ เราต้องเรียนรู้ที่จะขอบคุณพระเจ้าตลอดเวลา

